

[Mimi Jakobsen]

godt tænke mig at vide, om man har nogle senere tal, og om ministeren skønner, at de beløb, man påregner at måtte indfri fra 1979 og frem til 1983 – tal, der er stigende fra 90 mill. kr. om året til 341 mill. kr. – vil komme til at holde. Jeg vil i øvrigt også godt have noget at vide om, hvor skrappt man går til værks, når man kradser de penge ind, for det forekommer mig altså, at det er meget, meget store beløb. Vi må altså afvise forslaget. Principperne er vi ikke meget uenige i, bortset fra det med de rentefri lån, men som sagt ser vi slet ikke nogen mulighed for det i øjeblikket.

Det samme gælder naturligvis SFs og VS' forslag. Vi er i øvrigt heller ikke enige i, at de 16–18-årige skal ind i denne forbindelse.

Jeg vil godt knytte nogle kommentarer til fru Ebba Stranges bemærkninger om erhvervsarbejdet. Selvfølgelig kan man anlægge den betragtning, at de unge mennesker skal passe deres studier og så i øvrigt ikke blande sig i, hvad der foregår ude i samfundet. Jeg mener stadig væk, at det kan være en meget udmærket kombination at have noget erhvervsarbejde og skiftende erhvervsarbejde, som giver disse studerende, der ellers går fra den ene læreanstalt til den anden, et vist indblik i, hvordan en almindelig arbejdsplads fungerer, og hvordan mennesker fungerer sammen under sådan nogle forhold. Vi står i andre forbindelser og beklager os over, at f. eks. seminarieuddannelsen gør, at lærerne går fra skolen til gymnasiet, til seminariet og tilbage til skolen igen uden nogen sinde at se noget som helst af det såkaldt pulveriserende liv. Jeg synes nok, at bemærkningerne om erhvervsarbejde er noget, man må modificere. Selvfølgelig ved vi, at det kan være trangt at få erhvervsarbejde i øjeblikket, og det giver nogle problemer, men jeg må sige, at en decideret uddannelsesløn med de krav, det måtte medføre om øget effektivitet og en manglende mulighed for at tage noget erhvervsarbejde, er jeg blevet mere betænkelig over for, end jeg har været for nogle år siden. Det synes jeg nok er en sandhed med modifikationer.

Som sagt, vi må afvise begge forslag – og afventer så i øvrigt, som venstres ordfører var inde på, at den forbedring, der trods alt er kommet, kommer til at virke. Skulle der blive penge tilovers, ser vi såmænd gerne dette område tilgodeset, for vi ved, at det er

snert. Men vi vil altså ikke stå og love noget, for vi kan ikke hente pengene nogen steder i øjeblikket. Derfor må vi afvise forslagene.

Chr. Christensen (KrF):

Jeg vil gerne sige til de tre forslagsstillende partier, at vi i kristeligt folkeparti ikke finder det odiøst eller paradeagtigt at beskæftige sig med uddannelsesstøtte. Vi finder det principielt endog rigtigt, at man tager sagen op til drøftelse, for efter vor opfattelse er uddannelsesstøtten, som den gives nu, ikke rigtig.

Der er rejst nogle principielle spørgsmål i begge de fremsatte forslag. Jeg vil gerne sige, at kristeligt folkepartis opfattelse er den, at støtten bør overføres fra statsgaranterede bank- og sparekasselån til statslån. Dermed kan vi nemlig opnå, at vi kan få studiestøtten gjort rente- og afdragsfri i studietiden. Efter vor opfattelse må denne støtte tildeles alle, der er studieegnede, uanset forældrenes indkomst. Støtten skal tilbagebetales, og vi mener, at tilbagebetalingen bør starte 1 år efter uddannelsens afslutning. Hvis stipendier eller legater skal anvendes, må det være det første år, netop for at imødegå det, som fru Eva Møller var inde på, at man går ind i et studium uden egentlig at være klar over, hvad det indebærer, og derfor ofte kører fast. Hvis man så står med et studielån fra starten, kan det være svært at komme af med det.

Begge forslag må selvfølgelig vurderes ud fra den økonomiske situations barske realiteter, men jeg vil gerne sige, at den holdning, jeg her har givet udtryk for som kristeligt folkepartis, i det principielle er meget nær overensstemmende med hovedprincipperne i det af retsforbundet fremsatte forslag. Derfor har vi den samme holdning principielt til dette forslag, som vi havde, da forslaget blev fremsat sidste gang.

Det andet forslags sigte er jo, som det klart er kommet til udtryk her, at gå frem via stipendieordningen og ende i en studenteløn. Det er ikke vores opfattelse, og vi finder dette principielle sigte så vigtigt i det forslag, at vi må afvise det. Vi vil gerne være med til at drøfte retsforbundets forslag i udvalg, men selvfølgelig under den økonomiske situations barske realitet.

Tredje næstformand (Ove Jensen):